

Протокол

№

гр. София, 03.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4471** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ И. П. Т. – редовно уведомен, се явява лично и с пълномощника си АДВ. И. Ю..

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ (ГД „ИН“) – редовно уведомен, се представлява от ЮРК. Н. Д., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, представлява се от ПРОКУРОР М..

Явяват се СВИДЕТЕЛИТЕ Н. П. Р. и В. Н. Д., доведени от служители на ГД „Охрана“. СВИДЕТЕЛЯТ М. Г. С. - не се явява. За същия е постъпила информация от ГД „ИН“, че е освободен условно предсрочно на 29.08.2002 г. и не е имало период, в който да е пребивавал заедно с ищеца И. П. Т. в ЗОЗТ „К.“.

СВИДЕТЕЛЯТ Д. Ш. - не се явява. По делото е постъпила молба от процесуалния представител на ГД „ИН“ - юрк. Н. Д., с която заявява, че представената медицинска справка по делото от 28.06.2023 г., изготвена от медицински фелдшер Ш., съдържа необходимата информация, поради което не се налага разпитът ѝ като свидетел в съдебното производство. В молбата на процесуалния представител на ГД „ИН“ е направено възражение по отношение на изразеното становище от пълномощника на ищеца относно информацията, съдържаща се в справката от 28.07.2023 г., за периода, в който ищецът е пребивавал в ЗОЗТ „К.“ и начина, по който може да се оспори съдържанието на официален документ. Правят се възражения и по направените искания за допускане до разпит като свидетели и на други лица, с оглед установяване на условията в ЗОЗТ „К.“, при които се твърди да е пребивавал ищецът.

По делото е постъпила молба и от адв. Ю. по повод на предоставената информация от ГД „ИН“ за допуснатия свид. М. С.. В молбата се сочи, че информацията за лишения от свобода М. Г. С. е непълна, каквато е била и предоставената за разпитания свидетел Д. Л.. Направено е искане да бъдат допуснати до разпит като свидетели по делото В. Д. и Н. Р., с оглед установяване условията на пребиваване в ЗОЗТ „К.“. Заявено е и искане за допускане до разпит като свидетел на друго лице, което ще бъде осигурено в съдебното заседание, с оглед установяване на условията в ЗООТ „К.“ в периода, през който е изтърпявал наказание ищецът И. Т..

АДВ. Ю.: Моля да се произнесете по исканията за допускане на свидетели. Двама от тях са доведени и присъстват в съдебната зала, а третият е пред залата и сме го довели. Той също ще установява факти и обстоятелства, касаещи част от процесния период, за който други свидетели нямат знания, а именно: за периода от месец февруари до месец май 2023 г. в ЗООТ „К.“.

По отношение на възражението на ответната страна как се оспорват официални документи, няма да искам откриване на производство по чл. 193 от ГПК, по - скоро по преценка на доверителя ми може да сезираме прокуратурата, тъй като изложеното в тези така наречени „официални документи“ категорично не отговаря на истинските обстоятелства и не смятам, че по този начин трябва да се заблуждава и съда.

Не възразявам на оттегленото искане за разпит на свидетелката Ш.. За същата разбрах, че има уважителна причина да не се яви днес, не възразявам да не се провежда разпитът й.

Лицето, което е пред залата и което водим се казва К. И. С.. Относно М. С. оттегляме искането да бъде разпитан като свидетел по делото.

ЮРК. Д.: Поддържам изложеното в докладваната от съда молба. Противопоставям се на разпита на толкова много свидетели. Не виждам какво толкова ще се установява.

ПРОКУРОРЪТ: По отношение на искането за свидетели, считам, че трима са прекалено много и не са за различни обстоятелства, макар периодът, който е посочен да е доста дълъг. От друга страна, от материалите по делото става ясно, че лицето е било действително в тези периоди в различни места за лишаване от свобода. В тази връзка предоставям на съда да се произнесе по искането на пълномощника на ищеца.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание.

По отношение на направените доказателствени искания от страните следва да бъде приобщена като доказателство по делото представената справка от ГД „ИН“, постъпила на 28.07.2023 г., в която са отразени периоди на пребиваване на ищеца И. Т. в местата за лишаване от свобода към Затвора – С. - ЗОЗТ „К.“ и ЗООТ „К.“, както и датата на освобождаване на лишения от свобода М. С..

По отношение на исканията на пълномощника на ищеца за допускане до разпит като свидетел на лицето В. Д. вместо допуснатия до разпит М. С., както и на доведеното в днешното съдебно заседание лице К. И. С., съдът счита, че няма процесуална пречка да бъдат уважени, доколкото се твърди, че свидетелите ще установяват обстоятелства, свързани с условията в различни затворнически общежития, в които е изтърпявал наказание ищецът. А именно, свидетелят Д. – за условията в ЗОЗТ „К.“, а свидетелят С. – за условията в ЗООТ „К.“.

ОСНОВАТЕЛНИ са направените искания от пълномощника на ищеца и от процесуалния представител на ответника за заличаване от списъка на лицата за призоваване на допуснатите до разпит в предходното съдебно заседание свидетели М. Г. С. и Д. Ш..

Предвид изложеното,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРИЕМА като писмено доказателство по делото представената Справка от ГД „ИН“ от 28.07.2023 г., съдържаща информация за периодите на пребиваване на ищеца И. Т. в затворническите общежития към Затвора С. – ЗОЗТ „К.“ и ЗООТ „К.“.

ЗАЛИЧАВА от списъка на лицата за призоваване допуснатите до разпит като свидетели М. Г. С. и Д. Ш..

ДОПУСКА до разпит като свидетели по делото лицата В. Н. Д. и К. И. С..

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля Н. Р. по представения формуляр от затворническо досие:

Н. П. Р., на 45 години, българин, български гражданин, разведен, с едно дете, с висше образование, без дела и родство с ищеца.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Р.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Р..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: С И. съм пребивавал в ЗОЗТ „К.“ от 13.04.2018 г. до преместването му в ЗООТ „К.“. Аз останах в „К.“ до 11.08.2021 г. Понастоящем съм в Затвора - С..

Настаниха ме в „К.“ точно на рождения ми ден – 13.04.2018 г., затова помня. На 12.04. бях преведен в „К.“ и на следващия ден бях настанен в килия № 4, на 4-та група, в корпуса на „К.“.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: И. вече беше настанен в килията. Мен ме настаниха в неговата килия.

В килията бяхме 6 (шест) души през цялото време докато аз съм бил там.

Килията имаше три двойни вишки, маса, шкафове за всеки от лишените от свобода, една друга маса и друг шкаф. Свободното пространство в килията е не повече 3.5 кв. м. за шестимата души. Не знам дали е назначавана съдебно техническа експертиза за размерите и разположението на мебелите в килията, но това беше свободното пространство. Ако и шестимата застанехме в центъра на стаята, не можеше да се мърда.

За условията в „К.“ - дървениците бяха ежедневие, не само нощно време. Не можеше да се спи от тях, особено лятото, по жегите и след като угасяха и тока, спираха и вентилаторите... Аз бях на втора вишка нависоко и точно за 4 секунди от спирането на тока и спирането на вентилаторите целият плуввах в пот и плъзваха дървениците. Още имам белези по ръцете от нахапвания от дървеници, въпреки че съм извън „К.“ почти от три години.

Що се касае до нарушенията във връзка с режима на водата в „К.“, това беше първото нещо, което ми направи ми впечатление когато пристигнах, че нямаше постоянно течаща питейна вода и още тогава пуснах жалба в АССГ, и съдът установи нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС във връзка с бездействията и действията на ответника - ГД „ИН“. Решението е потвърдено и от касационен състав на АССГ по дело № 12304/2018 г., 3-то отделение, 49-и състав, потвърдено е от 11-и касационен състав, пак на АССГ, по адм. дело № 9152/2019 г. Държа да подчертая, че към 2021 г., когато бях изведен от ЗОЗТ „К.“, август месец, все още спираха постоянно течащата студена вода, тоест, не беше изпълнено решението на съда от 2018 г.

Нямаше постоянно течаща студена вода, защото един път имаше режим, един път имаше аварии, друг път нямаше ток. По 1 час на ден е минимум режимът, ако е имало изобщо и дори когато пускаха вода, този един час – сутрин, обед и вечер по един час да се изкъпем, то и тогава нямаше вода, защото нямаше налягане или нямаше ток, за да може да работи помпата, да изкара вода. В делата, които цитирах на АССГ, всичко това е прието за установено, има и доказателства за нарушението. Просто казвам, че и към днешна дата съм сигурен, че това не е оправено. Тоест, още си има режим и аварии, и няма постоянно течаща вода.

За топлата вода нямаме претенции. Когато има студена, пускат и топла вода, но когато има налягане. Почти година и нещо нямаше перални. Отделно от това имаше заповед на началника на общежитието, че не може да си перем дрехите, а само чаршафите, а в закона пише обратното – не само спално бельо може да се пере. Те не позволяваха, така че се перяхме в стаята. В банята имахме към 4 кофи, по 35 литра, които пълнехме с вода, когато имаше, за да можем да я използваме и за тоалетна, и за миене, и за пране. Простирахме в стаята. Имаше едно голямо въже опънато от единия ъгъл до другия. Всеки път, всяка вечер имаше караница като пуснат водата кой да се изкъпе пръв, защото не стигаше за всички. Понякога сме се къпали и във, по времето за разходка на открито, защото там имаше чешма, която работеше непрекъснато, защото беше свързана към Медицинския център.

Там хората тренират, ходят на работа, просто беше ужас откъм хигиена. Осветлението също е зле. В стаята имаше само 2 крушки в единия край, като прозорецът е в дъното на стаята, а към входа на килията, светлината не достига, ако не светнеш крушките, не може да се чете, тоест и дневната светлина не е добра и не е достатъчна.

Отделно от това, смятам, че в докладите на омбудсмана на Република България, като Национален превантивен механизъм, както и на Комисията против изтезанията на Съвета на Европа, от 2018 г. насам, във всеки един от тези доклади, мога да цитирам, че общежитието „К.“ е с най-лошите условия сред местата за лишаване от свобода в цяла България и това е така и към настоящия момент, без да има перспектива за подобряване в близко бъдеще“, затова се препоръчва нееднократно на Министерство на правосъдието ЗОЗТ „К.“ да бъде закрито. Това е вече повече от десетилетие. Всяка една божа година.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: Относно леглата в килията, може да се приеме, че сме живели на семейни начала – толкова беше тясно в килията. Леглата бяха железни вишки, 1.95 м., не са 2.00 м. на 0.80 м., а са 1.90 – 1.95 м., в смисъл, правени са от лишени от свобода, с дюшеци от едно време, с парцали. Само на тези, които са с дискови хернии, при установено заболяване, се разрешаваше да си внесат матрак и съответно, да си го закупят, ако имат средства.

Проветряването на помещението не беше естествено. В дъното на стаята имаше само

един прозорец, който се отваряше, а в тоалетната имаше малък прозорец, тоест, трябваше да се отвори вратата на килията, за да може да се проветрява.

Дограмата беше ПВЦ. Явно преди да отида са били направили ремонт, защото се виждаше, че е нова. Дограмата се затваряше добре, но вратата - не.

Вратата беше до главата ни, тоест, главата ми е точно до входа на железната врата и отдолу, и отгоре имаше по един пръст, който отзява и не беше уплътнен по никакъв начин и зимата се чуваше как вие вятъра, особено отдолу – подухваше добре.

За отоплението, имаше парно в ъгъла на стаята откъм прозореца, а креватите са от другата страна. В делото, което цитирах, е прието също, че има нарушение и относно начина на отопление, не само за течащата вода. Отделно, на 200 м. от общежитието има каменна кариера, в която постоянно взривяха и целият прахоляк беше вътре. Дори и камъни са падали върху някои от лишените от свобода когато са отивали на лавка.

Прозорците на стаите често се пукаха, а пък едната стена, както казах, вече като си тръгнах от „К.“ имах чувство че половината стена ще натези, както вече е тръгнала да потъва, за 3 годишния ми престой се беше сцепила отгоре до долу.

Когато отидох в „К.“, отоплението беше на дърва и въглища и към днешна дата се говярт джапанки и гуми - долу на бараките. Аз съм бил на друго място, аз бях в корпуса.

Храненето беше в стаята. Имахме една малка маса точно на входа и една голяма - в ъгъла на стаята, но само с два стола, в смисъл, на едната маса – в ъгъла – се храни по един човек, а на другата – можеха да се хранят двама души, и се сменяхме.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Доставката на храна става до групата, след което всеки от килията излиза с посудата, която има, сипват му храната и се връща обратно в килията.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: Храната я взимат от кухня, която се намира на 300 м. от корпуса, където бяхме настанени и с едни железни колички, я карат на открито. Ако вали дъжд, може да се метне нещо отгоре – хартия, но хигиена никаква. Количките са от завода „К.“ от едно време – 1938 г.

Всички там си споделяхме, в смисъл, имаше моменти, когато всички бяхме доста изнервени почти всяка вечер, особено за това кой да се изкъпе, кога - като дойде водата. Не можеше да се спи нормално. Аз лично, пък и другите, понеже сме креват до креват и аз ги виждам, постоянно се въртим - сутрин между 06:00 и 08:00 часа или 07:00 часа евентуално, когато трябва да ставаме започваме да заспиваме, и това всичко като резултат от дървениците и жегите лятото. Просто за секунди, когато загасят тока, дървениците те нападат – всичките стени са в кръв от дървениците, които са убити – все едно, че нарочно са боядисани така, а това е кръв от дървеници. Аз развих алергия там към тях и от жегата чаршафите залепват, всичко става във вода за няма и 1 една минута – аз съм засичал - от задуха в стаята. Това надали може да се оправи, ако не се сложат никакви климатици или нещо да се проветрява, но спането е табу или през деня евентуално.

АДВ. Ю.: Нямам повече въпроси.

ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси.

ЮРК. Д.: Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля и освободи същия от съдебната зала.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля Д. по представения формуляр от затворническо досие:

В. Н. Д., на 35 години, българин, български гражданин, със средно образование, неженен, осъден за убийство, с наказание „лишаване от свобода“ за срок от 17 години, към момента търпя наказанието си в ЗОЗТ „К.“, преведен съм през 2011 г., а преди 2011 г. бях в СЦЗ, без дела и родство с ищеца.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Д..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така:

Познавам И. Т.. Той дойде в „К.“ през 2013 г. От тогава го познавам аз. В по-голямата част от времето сме били заедно с него, в едно спално помещение, в корпуса. В бараките бяхме пак заедно - през 2015, 2016 и 2017 г., а в корпуса - от 2017 до 2021 г., след това той отиде в „К.“.

Положението в бараките е трагично. Сега има малко подобрене, но тогава беше трагично. Все едно селскостопанска сграда, в която се държат животни, приспособена за лишени от свобода.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Под „приспособена“ разбирам, че вътре имаше някакви съвсем елементарни условия за живеене - измазани стени горе - долу. Все още, към този период отоплението е на дърва и въглища, предимно на въглища. Санитарният възел е под всякаква критика – и тогава и сега.

Бараката е едноетажно помещение, което е разделено според групите. Групите са едната има осем килии, а другата - девет, но то е едно цяло пространство, просто е преградено и се водят две отделни групи. Тогава в помещението бяхме по 13-15 човека вътре. Имало е и стаи с по 27.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: Нашата килия в корпуса - мога да твърдя, защото това бяха най-приличните условия - беше 21 квадрата, от които 6 квадрата - санитарен възел и 6 човека ползвахме останалите 15 квадрата, в които се включват легла, шкафове, личен багаж. В бараките е горе-долу същото - около 25 кв. м. са помещенията, защото рядко са по 30 квадрата, значи 25 квадрата със санитарния възел, като са настанени по 8-9-10 човека през цялото време. Много малко са помещенията, в които за кратко може да са настанени под 7 - 8 човека в едно спално, винаги са по повече.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Водата е на режим. Дървеници и хлебарки е без коментар. Направо е пълна трагедия. Купували сме си сами препарати. Преди разрешаваха, сега - не. Казаха, че ГД „ИН“ е отпуснала средства за пръскане, но аз още чакам да дойдат да напръскат в моята килия, тъй като вече един телевизор ми изгоря от хлебарки – техника, която ни принуждават да си закупуваме от лавката, тъй като не можем да си я доставяме ръчно отвън, от близките.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: Телевизорът гори от хлебарките, защото като влязат 50-100 хлебарки вътре и явно някъде дава „на късо“ и техниката гори. Не сме виновни ние. Имаме желание да си закупуваме

препарати, но те не разрешават. Разрешиха ни само да си купуваме препарати за хлебарките – гел, лепенки и къщички, които не помагат. Изпробвано е. Сега имам същия проблем и в момента затова се разправяме, защото е пълна трагедия от дървениците. Има момчета, които са алергични. Много е тежко. Нямаме постоянно медицинско лице. За хлебарките имахме доста случаи на влизане в ухото и след това ваденето не е най-приятното нещо.

За ухапванията от дървениците лекарят не предписва нищо. Казва: „Ако има кой да ти донесе препарати, поръчай си.“. Те ни разрешават или поне така казват навсякъде, но те разрешават пред вас, а пред нас - не.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: При ухапванията от дървеници, ние слизаме и говорим с лекаря, и той казва: „Няма проблеми, нека ти донесат (медикаментите). Ето - на мен ми носят витамини и магнезий, но лекарят казва, че това са хранителни добавки и мен ме наказват, защото не съм му симпатичен, защото на момче от моята килия жена му идва, оставя ги на негови имена, приемат ги, слизаме на разпределението, показваме ги и докторът твърди, че са внесени незаконно.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: За отоплението там горивните материали не стигат за цяла нощ. Дават се между половин и кило въглища и 3-4 дръвца, колкото да се запали огъня. Затова и по -голямата част от момчетата се отопляваха с маратонки и якета, одеяла – общо взето всичко се гори, дори и дрехи, за да се топлим. Просто не е човешко, а ако не се горят дрехи, тогава нямахме дограми и прозорците са една голяма решетка, на малки квадратчета от винкели с поставени стъкла. Няма изолация, няма нищо. Огънят се поддържа докато има какво да се слага. Става се и през нощта, а когато вече няма какво да се слага, някои стават на висулки.

Храната е пълна трагедия. Доставка се с количка, която минава през бараките, минава пред групите. Хигиена не се спазва никаква. Доста често е имало жалби до Дирекцията, оплаквания за намиране на хлебарки, мишки и други животни и вредители в храната. И. знае много добре, защото е бил хранещ, работил е в кухнята и знае колко са занижени всички хигиени условия. Препарати се отпускат ужим, но са само по документи. Ние не получаваме почти нищо.

Храната се движи само на открито за бараките. Евентуално се слагат листове хартия върху храната и хляба. Ако има дъжд или сняг, хлябът идва на каша при нас. Сега вече има столове – началникът нареди да се подсигурият, но преди ние си ги подсигуриявахме. Има назначени дърводелци, механичен цех, но със собствени средства.

Храним се в спалното помещение, разделени сме на карета и който както намери.

Дрехите се перат лично от нас. Водата е на режим. Чакаме да дойде топла вода – сутрин - 15 човека – става много сложно. Ние си поръчваме кофе. Писали сме много пъти за пералня, но тя е само за чаршафи, нищо друго. Всички дрехи ние си ги перем в килията. Зимата е ужас, тъй като не могат да изсъхнат, но това не ги интересува от администрацията.

Леглата са метални вишки - повечето увредени – говорим за тогавашен период. Сега малко се подобриха, но е почти същото. Раздават гъби, уж

отпуснати и закупени от ГД „ИН“, но вишките са с метални ръбове, гъбите се късат, а нас ни наказват, че са увредени, а ние нямаме никаква вина за това. Вишките, на които спим се правят от лишени от свобода, които не ги интересува – идва, заварява две пръчки, те се чупят след два дена, къса се гъбата и потърпевш е този, който спи на съответното легло.

Преди гъбите, за вишките бяха дюшеци, пълни с дървеници.

За изпарителя в СЦЗ - дюшеците не са изпарявани. Това е пълна лъжа. В „К.“ докараха чисто нови дюшеци, скриха ги в склада, не ги раздадоха на момчетата. Спали сме на дюшеци по 2 см.

Осветлението - на цяла килия е примерно една или две крушки. Сега има подобрене, макар че е недостатъчно да се чете в тъмната част на денонощието.

Относно къпането, водата беше два пъти на ден за по час, за 15 човека, и се разпределяме на по 5 минути - 10 минути, което не беше достатъчно.

И. имаше в началото проблем с дървениците и то голям. Може би имаше алергия. Като го нахапваха ставаше целия на петна. С времето поутихна това, може би защото организмът му с времето привикна. С другите условия също имаше проблем, защото не можеш да имаш нормални хигиенни навици, колкото и да искаш. Водата също не става за пиене. Не всички имат възможност да си купуват минерална вода, защото ако дойдат и направят една проверка, със сигурност трябва да го затворят този затвор както през 2017 г.

В корпуса, когато ни качиха, ни сложиха псевдо ПВЦ дограма. Баните ги реновираха, но нищо съществено. Режимът на водата остана. Отоплението там е на парно. Пуска се три или четири пъти в зависимост от температурите, ако е по-студено. Радиатори, с по 14 ребра, чугунени и стари, не могат да загреят, защото за два часа се пуска парното и след това се спира. След това се пуска три пъти за по един час. Това е проблем. Миналата година също положението беше трагично, половината радиатори бяха запушени, но никой не обръща внимание. И там се храним в спалното, но разстоянието е по-близо до кухнята, а в корпуса вече е на закрито, но като са лоши метеорологичните условия, пак всичко пристига на каша.

АДВ. Ю.: Нямам повече въпроси.

ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Д. свидетелят отговори така: Да, знам че мога да се преместя в друго спално помещение. Току-що направих същото и чакам ремонт от началника, тъй като килията беше без осветление и на мен ми се сърдят, че викам техници и ми поставят крушка.

Да, знам че И. е търсил лекарска помощ за нахапванията от дървеници.

ЮРК. Д.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Осигурих му някакъв мехлем, не знам точно какъв е бил, но не се дава тубичка. Реже се едно картонче, на него му се изстискава от мехлема и докторът казва: „Това ти е достатъчно.“ Не знам дали му е помагало, защото ставаше целия на петна в началото. Може би сърбежите и болката са минавали, но петната си стояха.

Той може да каже най-добре.
ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: В „К.“ съм от 12 години. След 3 дни правя точно 12 години. Дали има ВИП-килии - аз лично съм вложил лични средства моята килия съм си я правил винаги, но от дървениците няма спасение. Просто трябва да се вземат мерки, да бъдем преместени, целите бараки да бъдат махнати, половин година да не се живее там, да се пръска в месеца поне 3-4 пъти, за да има някакъв ефект, а това че ние малко по-човешки условия си правим за наша сметка е малко незаконно.
АДВ. Ю.: Нямам повече въпроси.
ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси.

ЮРК. Д.: Нямам въпроси.
ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля и освободи същия от съдебната зала.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля К. С. по лична карта:
К. И. С., на 42 години, българин, български гражданин, с основно образование, неженен, безработен към момента, без дела и родство с ищеца.
СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля С..
НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: Бил съм в ЗООТ „К.“, да, от 06.01.2023 г. до 26.09.2023 г. Освободен съм на 26.09.2023 г.
Познавам И. Т.. От „К.“ го познавам.
НА ВЪПРОС НА СЪДА свидетелят отговори така: На 06.01.2023 г., когато отидох, остатъка от неговата присъда го изкарах с него. Той си тръгна от „К.“ февруари месец, но не помня точната дата.
НА ВЪПРОС НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: Заедно с него бяхме, но не помня колко време.
НА ВЪПРОС НА СЪДА свидетелят отговори така: С него бяхме в едно помещение, в 3-та група.
НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Ю. свидетелят отговори така: Ние бяхме във втори блок, но първи и втори блок са едно. Бяхме на третия етаж, в трета килия. В килията бяхме само двамата, но имаше и период, в който имаше още един човек, но не беше задълго. В килията имаше дървеници и хлебарки. Те хапеха. Получавахме алергия – сърби, боли.
Банята там е една на етаж – 80-литров бойлер за 45 - 46 души. Водата не стигаше за всички и това водеше до караници и пререкания.
В банята има повреди. Постоянно се чупят душовете. Ние искаме да си вкараме душ, те не позволяват. Пишем молби, те ни отказват. Има течове и мухъл в банята.
Дограмата в спалното е под всякаква критика. Дървена е. Духа, стъклата

падат.

В спалното помещение имаме само студена вода.

Яде се в определен час се осъществява храненето. Храненето е в периода на половин час. Половин час е определеното време, в което всеки трябва да отиде да си вземе храната. Някои се хранят в столовата, ако има време, някои си взимат храната и се хранят на етаж в килията. В столовата не е много чисто и е по-приятно за хранене в стаята. И там си имаме посуда, която си я мием ние, а в столовата не е много чисто.

Има маси и пейки в столовата. За храната доста се чака, образува се опашка.

В кухнята горе също си е мизерия и в столовата е мизерия, мръсно е.

Като бяхме заедно с И. в килията, той се оплакваше от условията.

Д. хапеха всички. Когато имахме ухапвания от дървеници, отивахме до доктора и той ни даваше Алергозан. Не ни е давал амбулаторни листове или документи, когато сме ходили за такова нещо.

Не съм присъствал на пръскане срещу насекоми в спалното. Единствено казват, че ще има пръскане, но аз не съм засичал. Може да са пръскали когато не съм бил там или съм бил на работа.

Д. пречат на съня, да. Постоянно ги чистим, постоянно пръскаме с обезмаслители.

АДВ. Ю.: Нямам повече въпроси.

ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

ЮРК. Д.: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля и освободи същия от съдебната зала.

АДВ. Ю.: Аз считам, че делото е изяснено от фактическа страна напълно.

Нямам доказателствени искания и моля да дадете ход по същество.

ИЩЕЦЪТ: Нямам други доказателства и доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други доказателства и доказателствени искания.

ЮРК. Д.: Нямам други доказателства и доказателствени искания.

С оглед становището на страните, че няма да ангажират други доказателства и нямат доказателствени искания, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Ю.: Моля да уважите предявения иск в пълния му претендиран размер. Моля да ни присъдите разноски, съгласно представения списък на разноските. Считам, че всичко, което сме описали в исковата молба по един несъмнен, категоричен и доста по-красноречив начин беше установено по делото от разпита на свидетелите за целия процесен период, поради което считам, че за

доверителя ми е налице основание да претендира обезщетение за причинените му от нечовешките условия в местата за лишаване от свобода неимуществени вреди. Смятам, че предявеният иск е в справедлив размер, като моля, да уважите и претенцията за законна лихва.

ЮРК.Д.: Моля да отхвърлите исковата претенция като неоснователна и недоказана. Моля събраните в днешното съдебно заседание гласни свидетелски показания да бъдат подложени на засилена критичност, тъй като бяха противоречиви както между казаното от двамата свидетели, така и по отношение само на единия от тях. Същите излагат твърдения за субективни усещания от пребиваването си в ЗОЗТ „К.“. Противоречието беше по отношение както на обзавеждането на килията, в началото свидетелят Р. каза, че за всеки от тях има маса, впоследствие каза, че има две маси, така и по отношение на ползването на пералнята. Не стана ясно какви вреди е претърпял ищецът. Те твърдяха собственото си усещане от пребиваването си там. Твърденията за наличие на дървеници се опровергава от събраните по делото доказателства и представените протоколи за дезинсекция и дератизация, които моля да цените, с оглед на което не се установяват незаконосъобразни действия и бездействия от администрацията на ГД „ИН“. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Считам че исковата претенция е основателна и доказана. Моля да постановите решение, с което да я уважите.

По отношение на исковия размер, считам че е завишен и моля да определите същия по справедливост.

АДВ. Ю. (реплика): Във връзка с възражението на ответника, смятам, че съдебният състав е наясно с този въпрос, но все пак да отбележа: моля да имате предвид, че в настоящото производство неимуществените вреди се предполагат.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:53 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: